

Flugfiske mellan himmel och helvete

Öringfiske i södra Tyskland

Text och foto: Gerald Baust

Fiskeområdeskarta: www.terrassenhotel.de

Gårdagens åskväder har bringat rikligt med regn garnerat med blix och donner så att det grumliga vattnet gjorde fisket lite besvärligt på kvällen. Det är slutet av maj och ån har över nattens lopp klarnat upp igen och liknar ett välskött akvarium. I södra Tyskland har våren varit varm och torr. Redan i början av april visade termometern 29° C, vilket är ganska ovanligt även på våra bredgrader, det tyder samtidigt på att något är fel i klimatförhållandet. Caféerna var välfyllda och folk satt ute och njöt av det härliga vädret, semesterkänslan vaknade väldigt tidigt i år. Jag smyger utefter strandkanten och gömmer mig bakom de fullt utslagna träden som med sin grönska visar att sommaren redan har börjat i trakten. Min rygg är tacksam när jag kan sträcka på mig igen, en buske kamouflerar min närvaro. Min utsiktsplats ligger lite högre än själva åfåran så att jag kan spana ned i vattnet och tack vare mina polaroid-solglasögon upptäcka en fin öring som har sin ståndplats bredvid ett nästan kvadratisk klippblock. Fisken står vid strömkanten och med minimala rörelser pendlar den åt båda sidorna för att plocka nymfer som förs med av vattnets lugna ström. Jag står still och beundrar fisken i sin skönhet med sina stilfulla rörelser. Efter en liten stund vandrar jag vidare, öringen är förhoppningsvis kvar när jag återvänder.

Min vän Harald och jag befinner oss vid *Untere (Nedre) Argen*. Tillsammans med dess granne *Obere (Övre) Argen* flyter ån genom den västliga

alpernas höjder. På långt håll syns de fortfarande snöklädda topparna vilka påminner betraktaren att det är flera veckor kvar till sommarens värme slutligen städat bort vinterns tecken. Karakteristiskt för området är det mjuka kupolformade landskapet och de vidsträckt ängarna, där lyckliga kor går på bete och tuggar sitt gräs. Vi har bokat oss in på hotellet *Isnyland* som erbjuder sina gäster att blöta flugorna i hotellets alldeles egna vatten. Det är första gången jag provar fiskelyckan på en hotellsträcka och jag är spänd som en pilbåge om berättelserna jag läste stämmer överens med verkligheten. Skribenterna var övertygade att det måste vara flugfiskehimmeln på jorden. Vi får se.

Allgäu - ängarnas land

delen av Allgäu. Allgäu med sina kullar och backar ligger som ett första trappsteg nedanför

Inte så långt bort ligger sjön Bodensee, med sina 536 km² den tredje största sjö i mellaneuropa. De höga bergen i bakgrunden verkar nästan gripbara i den klara luften. Eftersom *Untere Argen* inte har några tillflöden ifrån högre delar av alperna kan inte snösmältningen påverka det klara vattnet vid långa finvådersperioder. "Gin-clear water" gör fisket inte enkelt, däremot är spänningen utomordentlig. Vem upptäcker vem först – vem kan kamuflera sig bäst?

Redan Charles Ritz ...

Avlägset från vägar och allt oväsen som den moderna tiden medför i största delarna av mitt hemland slingrar ån genom de kuperade landskapen.

Oftast tar den sitt lopp genom blandskog, här och var i öppna landskap, men alltid med delvis urgamla träd och stora buskar som närmaste granne. Den berömde hotelägaren och flugfiskets grandseigneur *Charles Ritz* var en av de första som gästade ån för att svänga sitt flugspö, bara ett stenkast ifrån sitt hemland Schweiz. På en sträcka på över 2 mil får man fiska i ån med fluga, hullinglös så klart. Sträckan är uppdelad i fem sektioner och för att undvika trängsel och hålla fisketrycket så lågt som möjligt, tilldelas fiskare olika avsnitt av ån. Men det är bara tre andra flugfiskare som har bokat och nu får alla ut att leta efter sina egna smultronställen. Vattendjupet varierar, det finns djuphålor över 2 meter och det är där de "riktigt" stora öringarna håller till, säger rykterna. Bredvid *Salmo trutta fario* intar regnbågen andra platsen i beståndet, med harren är det mera sparsamt, även om Harry för ett par år sedan tog ett par fina fiskar som engelsmännen kallar för "the lady of the stream". För att få tillstånd att fiska i detta fina vatten måste man boka minst två övernattningar i hotellet. En lite annorlunda regel bestämmer att fiskaren får ta upp en fisk per dygn – som sedan blir tillagad för 12,- EURO i hotellets restaurang av *chef de cuisine*.

Från fjärran kan jag se hur Harrys ljusa fluglina tecknar en elegant linje framför den mörka bakgrunden. Snabbt efter varandra tar han två fiskar och returnerar de skonsamt. Flugspöets kurva vid drillningen avslöjade fiskarnas storlek.

Han gästade vattnet redan flera gånger och jag hoppas att kunna profitera ifrån hans erfarenheter. Han sitter nu vid strandkanten och njuter den varma morgonsolen. Jag tar ner kånken som hängde i ett träd och plockar upp mackor och varmt kaffe. Den gamla Fjällräven-veteranen har sett de flesta vattnen jag fiskade i, om det nu har varit i södra Tyskland, Österrike eller vid Görälven, Veman eller Rotälven. Stenblocket jag sätter mig på är uppvärmt av morgonsolens strålar. Det heta kaffet är gott, bredvid funktionen som livsmedel har kaffet helt enkelt blivit en del av mitt fiske. Efter ankomsten vid vattnet och monteringen av fiskegrejorna börjar jag mina fiskepass i vanliga fall med att slå mig ner med en kopp i handen. Spana i vattnet och ta in allting runtomkring, det är den här stunden jag har längtat

efter innan det är dags för det riktiga fisket. Förr i tiden hände det alltför ofta att jag började piska vattnet omedelbart efter ankomsten. Stressen på jobbet fördes över till mitt älskade flugfiske. Så fick det helt enkelt inte vara, och med åren förändrade jag min uppvärmningsfas. Att lugna ner mig, försöka läsa vattnet och hitta ståndplatser, det går bäst med kaffekåsan i handen! Det enda som hörs i morgonens stund är fåglarnas sång, deras kvittrande låter som om de sänder en varm hälsning åt den nalkande sommaren. Vi fiskar i fiskesträcka nr. I som ligger bara 700 meter ifrån hotellet och lätt kan nås till fots inom en kvart. Jag upptäcker ett vak, i poolens mitt har en fisk tagit en av de små bruna dagsländor som för en halvtimme sedan började kläckas. Försiktigt reser jag mig och smyger ett par meter uppströms. Inga träd eller buskar som döljer mina steg och detta betingar att jag måste röra mig i slow motion, som på sportreportagets repris där i minsta detalj visas hur målskytten sprutar in årets mål. Poolen är ungefär 20 meter lång och jag bedömer djupet till drygt en meter. Mot den andra stranden upptäcker jag i det klara vattnet två fina regnbågar som står väl skyddade av en videbuske. Buskens grenar vidrör vattenytan och gör mig chanslös att kasta på fiskarna från min nuvarande plats. Jag måste söka en position lite längre upp så jag kan försöka nå dem uppifrån. Jag hittar den rätta vinkeln för mitt kast framför en stor vide. Ett bakkast fungerar inte i det här läget, jag står med ryggen mot väggen så

att säga. En liten ljusbrun kläckare blir mitt val, eftersom just denflugans flythjälp av polycelton räddade mig ur många trånga lägen som jag befann mig i.

En förfalskares lyckokänslor

Jag böjer mig ner, rullkastet kommer lite för kort och flugan flyter förbi fiskarna. Nästa kast blir för långt men flugan studsar på en gren och landar mjukt på vattenytan. Jag matar ut lina och med varje meter stiger spänningen. Inte bara jag blir nervös, den ovan stående fisken likaså. Den fokuserar sitt byte, stiger med varsamma rörelser och tar flugan utan det minsta tvivel. Inte bara den följande drillningen utgör bilden som hänger kvar de närmaste timmarna, det är istället sekunderna just innan fisken tog. Redan vid bindstället föds hoppet att tillverka en övertygande imitation som kan lura en fin fisk att ta den som naturlig föda. Om bedrägeriet lyckas, överstiger glädjen allt annat i det ögonblicket.

Vi fortsätter vår vandring, förbi en snabb fors med efterföljande hölja, här skulle en välförtygd nymf komma till sin rätt. Men det är torrflugfisket som utgör prioritet. Aldrig förr har ett vatten kunnat övertyga mig mer att locka sina hemligheter med torrisar till hugg än här.

Ett par hundra meter nedströms ligger åns mest fascinerande del, det så kallade *Höll'* – helvetet! Vattnet har grävt en djup dalgång ur områdets lätta kuperingar, den mjuka sandstenens rivningskanter hotar med sina 30 meters höjd och är väldigt imponerande. Solen gömmer sig bakom vita cumulusmoln, som hänger som fluffiga bomullstussar framför en djupblå himmel. Jag njuter av skuggan och sätter mig på en jättestor gren, den passar egentligen inte i området men bevisar att högvattnets krafter kan rycka med sig allt som hamnar i dess väg.

Låg profil är ett måste

Under tiden försöker kompisen att platsa sin fluga vid en strömkant. Precis när den bruna CdC-nattsländan blir hängande i det stilla bakvattnet kommer hugget. Öringens röda prickar lyser som små ädelstenar i en mörk skattkammare. Fisken drillas snabbt så att risken för en höjd mjölksyreproduktion minimeras och efter en kort återhämtning i strömmen glider den tillbaka i djupet.

Vid djuprännan

Nästa morgon står vi på bron vid Oberharprechts bondgård, det är dags för en visit vid sträcka nr. II. Utmed högra stranden går en djupränna, inte ens från bron höjd kan mina polaroidutrustade ögon

Även i det grumliga vattnet ...

tränga genom det svarta vattnet. ”Varsågod, försök du” menar Harald, gentleman som han är, ”jag ska titta hur det går för dig”.

Jag smyger mig genom buskaget och kliver försiktigt i den grunda delen av ån. Troligen har de flesta försökt att komma ner på djupet med nymfer, så jag gör precis tvärtom: jag ska försöka med en torrfluga. För att kunna följa flugans drift krävs det ljusa färger så därför blir det en emerger med vit vinge och gul kropp. CdC-fjädrar har en fantastisk flytförmåga och är mitt favoritmaterial

när det gäller fiske i en lugn ström som den här. Här måste det stå en fisk, så för många luftkast vill jag inte riskera. Efter andra förlängningen har linan den önskade längden och jag låter flugan landa med ett fallskärmskast på ytan. Inte en sekund senare kommer en jätteöring upp och kastar sig

över sitt byte, som om den har väntat i djupet på just min fluga. Aldrig förr har jag upplevt en så brutal *take* som den. I nästa ögonblick rusar fisken iväg, hans mål är en fors som ligger en linlängd nedströms. Tack LW’ns stora spoldiameter lyckas jag veva in löslinan så att jag får kontakt med fisken. Vad tung den är! Innan den når det för fighten så farliga vitvattnet, kan jag stoppa honom. Fisken vänder och drar uppströms igen, söker

skydd i rännans mörker och ställer sig på sin plats igen. Nu står vi där, både öringen och jag. Ingen press kan förmå fisken att röra sig, så jag försöker att ändra vinkeln för att kunna bogsera den ur sitt gömsle. Efter fruktlösa försök känner jag vibrationer i linan som ett obedrägligt tecken att jag har tappat den direkta kontakten. Tafsen skaver mot något, förmodligen en stor sten som ligger dold i djupet. Ett par sekunder senare brister tafsen. "Det var en riktigt fin fisk" påpekar Harald. Först nu märker jag att han har kommit nerför bron för att följa kampen med sin kamera. Hans uppmuntran hjälper inte mycket, en besviken fiskare är inget bra motiv, speciellt när han just tappat sitt livs fisk.

Det är resans sista kväll och efter att ha fiskat många inbjudande platser i åns lopp de sista dagarna är vi ute vid vår favoritsträcka igen.

Mitt på dagen utlöste en kort regnskur en häftig danicakläckning och ett par fina fiskar sörplade de drivande insekterna som från ett välfyllt matbord. Reglerna säger att fiske måste inställas en timme efter solnedgång. Harald berättade om regelrätta vakorgier när solen närmade sig horisonten och fiskarna tappade all försiktighet i skymningens insättande. Flugorna som driftade förbi togs på mindre än en spölängds avstånd, det måste ha varit en drömstund för flugfiskarna som deltog i en sådan *golden hour*. Jag är nyfiken men det är ännu ljust och öringarna är svåra att locka till hugg. Jag vandrar uppströms, ån slingrar i sin bädd och har utformat breda grusbänkar. Jag slår mig ner, dels för att vila lite men också för att kunna betrakta allt som försiggår runtomkring det sakta strömmande vattnet och skogens gröna omgivning. En större sten duger som observeringspost.

Min CdC-kläckare

Jag älskar sel, fast åns långsamma flyt gör den inte enkel att fiska i. Här skulle det krävas en låg kastposition för att undvika fiskens syn, tyvärr är mina knän inte i bra skick så de gör det omöjligt att servera en fluga här och nu. Solen skimrar igenom tallarna, jag låter stämningen fånga mig rejält. Något kommer drivande mot mig; en större insekt, förmodligen en skalbagge, den har

ofrivilligt hamnat på vattenytan och försöker förgäves få fäste i strömmens lugna lopp. Jag tvivlar i min entomologisk bedömning, ju närmare "baggen" kommer. Med en liten skvätt vatten låter jag glida den upp i min hand: en bäckslända! Aldrig förr har jag haft möjlighet att kunna betrakta en *Plecoptera* från så nära håll. Den urgamla insektsart är en indikator för åns vattenkvalité: klass I - II. Efter en liten stund får sländan fortsätta sin farliga färd, jag följer driften med ögonen. Den tar en abrupt slut, i en tung vak försvinner den.

Varje skott mitt i prick

Ljuset har förträngts av skymningen. Jag upptäcker Harald på långt håll, hans spö är spänt i en vid båge. Även om strandvegetationen ger fiskarna bra skydd genom buskar, nerfallna träd

och rötter som växer ner i vattnet, lyckas han att få in träff även på de allra minsta öppningarna med sina rullkast. Det är ingen hemlighet att de kinkigaste ståndplatser rymmer de bästa fiskarna. Vid sådana tillfällen blir skillnaden mellan genomsnittliga och duktiga flugfiskare som Harald uppenbar. Mörkret omfamnar oss mer och mer och runtomkring pågår ett stort kalas. Framförallt i åns mitt där strömmen är lite starkare kläcks olika dagsländearter och mängder med nattsländor hasar över vattenytan.

Vak runtomkring oss, nästan varje kast belönas med fast fisk. Bakom ett träd som måste ha fallit omkull för många år sedan upptäcker jag en större våg, här är en storöring hemma, kanske min rekordfisk. Med stigande eufori blir jag oförsiktig och i det mer och mer avtagande dagsljuset överser jag en gren. Den försvarar fiskens ståndplats inför påträngande flugfiskare liksom en forntidens borgmur inför anfallande rovridarna. Som dragen mot en magnet blir min rackelhane offer av den oövervinnerliga barriären och efter ett par odugliga försök knäcker jag tafsen. I mörkret klarar jag inte att knyta på en ny fluga, så får öringen vara i fred den här gången. Under tiden upplever Harry ett drömfiske, flugans ljusa vingor är väl synliga och han drillar fisk efter fisk. Oavsett vart han kastar, verkar det som om *Argens* öringar bara väntar på hans flugor.

Det är alldeles mörkt när vi anländer till bilen, fortfarande tagna av kvällens händelser. Före fiskesemestern ”varnade” Harald mig om att det kunde bli sent fiske på kvällen. Nu vet jag varför!

Information:

Resan: Lättast tar man sig hit via Autobahn A 7, som börjar vid tysk-danska gränsen och leder förbi *Hamburg*, *Kassel* och *Ulm* nästan raka vägen genom hela Tyskland söderut mot Österrike. Vid avfarten *Dreieck Allgäu* följer man väg B 12 västerut och når efter cirka 2,5 mil *Isny*, förorten *Neutrauchburg* ligger ca 1 km utanför.

Fiskekort: Kortpriset är 30,- per delsträcka vid ett uppehåll av minst två nätter. Hotellet erbjuder också olika paketarrangemang för tre resp. fem dygn med övernattnig och frukost inkl. fiskekort. Hemsida (även på engelska): www.terrassenhotel.de . Bokningar per telefon: 0049/7562-97100 eller per mail: info@terrassenhotel.de . Eberhard Garbs svarar gärna dina frågor.

Hotellet: Rummen är mycket trevliga, försedda med sydterrass, utemöbler och utrustade med alla bekvämligheter. En förstklassig restaurang med utsökta måltider och viner erbjuds gästerna. Den som fortfarande vill sporta efter en framgångsrik fiskedag har möjlighet att spela squash eller bowling, även bastu finns.

Fiske: Jag har aldrig förr fiskat i en å, dess strukturella mångfaldighet kan jämföras med detta utmärkta fiskevatten: Forsande strömpartier, djuphålor där nymfer fiskas framgångsrik, men först och främst är de härliga poolerna som skapade för torrflugfiske. Olika dagsländearters kläckningar - även den stora *Ephemera danica* - är ett tecken på vattnets toppkvalité. Under varma dagar är kvällen den absolut bästa tidpunkten och svarar för många höjdpunkter. Nattsländor i CdC, kläckare med vita vingor och inte sist rackelhanen var mycket

effektiva flugor. På ovan nämnda websidas tyska del finns under rubriken *Sport & Freizeit* tre reportage till med flera fina fiskebilder.

Resumé: Vi var mestadels ensam vid vattnet, men när fisket är fullbokat säkerställs genom lottdragning att fisketrycket inte blir för stort liksom att trängseln mellan sportfiskarna minimeras. Fast möjligheten finns att ta upp en fisk per dag är det catch & release som praktiseras av de fiskare vi har träffat. Denna inställning har påverkat fiskbeståndet utomordentligt positivt, varje fisk vi fick drilla var en skönhet ända upp till vikten av 2 kilo. Oavsett av att vi den här gången inte fick några personliga rekordfarrar – de finns. Redan på hemresan var vi eniga om: vi kommer tillbaka!

